

SLOVENSKI NAROD.

"Slovenski Narod" velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	K 24—	v upravnemu prejemcu:	K 22—
celo leto naprej	12—	celo leto naprej	11—
pol leta " " " " "	6—	četrt leta " " " " "	550
četrt leta " " " " "	2—	na mesec " " " " "	190

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Madžari na novih potih?

Ali poskuša grof Tisza, ogrski državni in madžarski narodni politik, novo orientacijo? To je vprašanje, ki se vsakemu vsljije spričo dejstva, da se ministrski predsednik grof Tisza očividno trudi ustvariti med ogrsko vlado in med Hrvati in Romuni boljše razmere kakor so vladale dosegli.

Tisza je bil dosegel vedno najbrezobjčnejši zastopnik madžarskega plemenstva in pod njegovo zastavo združenih meščanskih elementov. Njegovo vrhovno načelo je bilo, ohraniti tej plasti gospodstvo na Ogrskem in s tem vzdržati v veljavi princip madžarizacije. Ogrska naj bi bila madžarska nacionalna država, njen gospodar pa madžarski genti. To načelo je vodilo grofa Tisza, da je vodil brezobziren boj zoper uvedbo splošne in enake volilne pravice na Ogrskem, ter to tudi preprečil. Bal se je vsakega očajanja nemadžarskih narodnosti in izpeljal je volilno reforma, ki pomeni kruto nasilje in zapostavljanje za Romune in Slovake, za Srbe in za Nemce na Ogrskem.

Odkar pa je nastal na Balkanu veliki preobrat, se zdi, da se je tudi v nazorih grofa Tisze zgodil takisto velik preobrat in zdaj ga vidimo na potih, po katerih prej ni nikdar maral hoditi. Predvsem je Tisza v tako kratkem času rešil dolgotrajno hrvatsko krizo. Česar prej baje ni bilo mogoče, to je zdaj naenkrat mogoče postalo. Hrvatje in Srbi pač niso predrugali svojega stališča, pač pa je to storil grof Tisza. Odnehal je in dosegel sporazumljene. Hrvatski sabor zoper funkcionira in te dni se je zgodilo, da je grof Tisza obiskal Zagreb in stopil v osebne stike z vodilnimi osebami na Hrvatskem.

Tudi z Romuni se skuša grof Tisza poravnati. Ta poravnava mu je menda še najbolj pri srcu, ne le, ker so Romuni jako nesrečen element na Ogrskem, ampak tudi zato, ker zmanjšuje v sosedni romunski kraljevini struje, ki znajo madžarstvu postati toliko nevarnejše, čim bolj bo romunsko prebivalstvo na Ogrskem zatrano in nezadovoljno. Kakor z Romuni, pa hoče grof Tisza tudi z Nemci priti v najboljše razmerje in

spomnil se je celo preganjanih Malorusov, ki umirajo na severno-vzhodni strani ogrskega kraljestva. Vseni nemadžarskim narodnostim ponuja grof Tisza roko in jih vabi, naj se z njim spravijo.

Ali pomeni to novo orientacijo ogrske državne in madžarske narodne politike? Ali hoče ogrska vlada opustiti svojo dosedanje politiko in kreneti glede narodnostnega vprašanja na nova pota?

Izklučeno to pač ni in sicer iz različnih razlogov. Pred vsem je gotovo v največjem interesu monarhije, da pride na Ogrskem do pomirjenja po vsi pravici skrajno nezadovoljnih Hrvatov. Srbov in Rumunov in to že iz ozirov na mednarodni položaj cesarstva. Ta položaj je že v obče nad vse neugoden, zlasti pa je treba iz ozirov na ojačeno Srbijo in povečano Romunijo računati z romunskim in hrvatsko-srbskim prebivalstvom na Ogrskem. Zahtevanje, naj se na Ogrskem doseže sporazumljene z zatranimi nemadžarskimi narodnostmi, spada danes med glavne pogoje vse zunanjne politike monarhije in Tisza spoznava to morda še bolje kakor Berchtold.

Mogoče je tudi, da išče grof Tisza sporazumljene z nemadžarskimi narodnostmi, da ohrani vladajočo madžarsko genti na krmilu. Zaveda se dobro, da njegova stranka nima nikake resnične zaslombe v prebivalstvu in da jo tudi »od zgora« že dolgo pisano gledajo ter le čakajo ugodnega trenotka, da bi jo odstranili. Tisza je znal sebi in svoji stranki ustvariti trdno pozicijo, in če se mu posreči pritegniti na svojo stran nemadžarske narodnosti, postane ta pozicija tako trdna, da je ne bodo mogli oslabiti ne naskoki opozicije, niti nepriznlosti »od zgora«.

Pisalo se je tudi že v nekaterih listih, da stremi grof Tisza za tem, da bi postal minister zunanjih del na mesto grofa Berchtolda in da hoče s poravnavo z nemadžarskimi narodnostmi na Ogrskem dokazati svojo sposobnost za vodstvo celotnega monarhije. Mogoče je pač, da mikro grofa Tisza napraviti karijero, kakor jo je napravil svoj čas grof Gyula Andrássy, ki je bil tudi najprej ogrski ministrski predsednik, in še potem postal minister zunanjih del. Mo-

goče je, da hrepeni Tisza po tem mestu, vendar ne toliko, da bi zadostil svoji osebni častihlepnosti, kakor radi tega, da bi v zunanjji politiki pomagal do odločilnega vpliva madžarskim težnjam in postavil zunanjino politiko avstrijskega cesarstva v službo interesov in aspiracij Ogrske.

Bodi že kakorkoli – dejstvo je, da skuša grof Tisza doseči sporazumljene med ogrsko vlado in z njo vred gospodrujočo stranko ter med nemadžarskimi narodnostmi na Ogrskem. Uspeh tega prizadevanja se pokaže kmalu.

Ogrski ministrski predsednik v Zagrebu.

V nedeljo zjutraj se je priprjal, kakor je bilo napovedano, ogrski ministrski predsednik grof Štefan Tisza na svojem povratku z Reke v Zagreb.

V frankovskih krogih se je poskušalo vprizoriti demonstracije proti Tiszi, toda delavstvo ni šlo hujščem na lim, hujščki sami pa niso hoteli svoje dragocene kože nositi na semenj in tako je ostal Zagreb miren in poset ogrskega ministrskega predsednika v hrvatski prestolici se je proti pričakovani izvršil brez vsačih demonstracij.

Grof Tisza, ki so ga na kolodvoru sprejeli vsi dostojanstveniki z barmen baronom Skerlecem na čelu, se je nastanil v bamski palači, kjer je od 9. dopoldne naprej sprejel mal razne deputacije. Najprvi je grofa Tiszo pozdravila katoliška duhovščina pod vodstvom nadškoфа dr. Bauerja in škoфа Drobobackega. Na to se so vrstile deputacije vojaštva in raznih uradniških kategorij. Grof Tisza je na njihove pozvadre odgovarjal v nemškem jeziku.

V imenu zagrebškega mesta je ministrskega predsednika pozdravil župan Janko Holjac, v imenu trgovske zbornice pa njen predsednik Vekoslav Heinzl.

Po končanih sprejemilih si je grof Tisza ogledal zakladnico, katedralo, jugoslovansko akademijo, Strossmayerjevo galerijo, vsečilišče in novo vsečiliško knjižnico.

ro milovali in izginjali. Za njimi se je dvignila iz megle zelena krajina, visok hrib in ob njem majhna, tiha vasica. Domovina! Vsaka steza mu je bila znana, vsako bilko, vsako drevo je poznal. In kako dobro je razločil nad krajino tisto sinje nebo, polno luči domačega solinca in pesmi Škrjancev. A tudi to je polahn izginilo in naenkrat je bilo pred njim dekle z velikimi, zamisljenimi očmi, a s predzrnm smehljajem na krasno oblikovanih ustnih. Bele grudi so se ji počasi dvigale in padale, kakor dva labuda sredi snivajočega jezera. »Vanda,« so zašepetale Tomejeve ustnice.

Straten pogled je dosegel njevo dušo in jo razpalil v divjem hrepenenju.

»Vanda!«, je zaklical glasneje. Njegovi prsti so se zagreblji v pesek in prsa so mu burno dvigala.

Tedaj pa je naenkrat začul poleg sebe močan glas:

»Tomej!«

Zdrnil se je. Počasi je dvignil težke trepalcine in se uprl na roke. Kakor blazen je gledal okrog sebe. Pod njim je šumela mastno se svetličajoča reka in nebroj lučic je švigelj po njej sem in tja. Ležal je na obrežju, pod široko platano in ob njej je slonel njegov jutranji gost. Tomej je zamišljal in zopet odpril oči, kakor bi se hotel prepričati, ali je res, ali ne, omi pa je slonel ob drevesu in ga gledal z mrko resnostjo.

Inserat velja: petek včeraj za eukrat 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsca 20 vin.

Poslano vrsca 30 vin. Pri večjih inseracijah po dogovoru.

Upravljalcu naj se pošljajo narocnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posemejna številka velja 10 vinarjev.

Na pismenu narocilu brez istodobne vposlate narocnine se ne ozira.

»Narodna tiskarna« telefon št. 85.

"Slovenski Narod" velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	celo leto skupaj naprej	K 25—
celo leta " " " " "	13—	celo leto naprej
četrt leta " " " " "	650	za Ameriko in vse druge dežele:
na mesec " " " " "	230	celo leto naprej K 35—

za Nemčijo:	celo leta naprej	K 30—
za Ameriko in vse druge dežele:	230	celo leto naprej K 35—

Vprašanje glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravljalcu (spodaj, dvorišče levo), Knaflova ulica št. 5, telefon št. 85.

Dopoldne ob 10. uri so socijalni demokrati priredili v Sokolski dvorani velik političen shod, ki se ga je udeležilo okrog tisoč oseb. Na shodu so govorili v imenu socijalne demokracije urednik Demetrović, v imenu hrvatsko-srbske koalicije, dr. Dušan Popović, v imenu ogrskih socialistov Buchinger, v imenu nacionalistične mladine Ilija Đespot in končno bivši socijalnodemokrati poslanec Korač. Sprejetje je bila resolucija, v kateri se protestira proti Tiszovemu režimu in se zahteva uvedba splošne, direktne in tajne volilne pravice.

Albanske homatije.

Princ Wied gre torej vendar v Albanijo. Novi knez Viljem si ni dal svetovati od cesarja Viljema. Tako bomo imeli torej veselje, da bomo v kratek vremeni videli Viljema I. na prestolu albanskem. Kako dolgo? To je vprašanje, ki se vsakemu vsljuje. Kdo bi to mogel vedeti. In drugo vprašanje je, kako stališče bo zavzel napram novemu knezu Esadu paša. O njegovem pismu sedaj molče, pač pa se sišlo sedaj z Dunaja glasovi, ki Esad paša nikakor niso prijazni. Na Dunaju Esad paša ne zaupajo in križem gledajo na njegovo delovanje. Tudi pravijo sebi v tolažo, da Esad paša nima toliko pristašev, kakor je zatrjeval Ker se Esad paša tudi nič ni zmenil za provizorično vlado, zlasti pa tudi ne za kontrolno komisijo, je prišel še celo v nemilost.

Da se pripravlja v Albaniji novi resni dogodki, pa dokazuje tudi dejstvo, da se dunajski in italijanski kabinet neprestano dogovarjata zradi korakov, ki so potrebeni v Albaniji. »Reichspost«, kateri seveda po izkušnjah zadnjega časa ni prav veliko verjeti pravi, da sta oba kabine na dogovorila vse potrebno za vsak slučaj.

Mednarodna kontrolna komisija v Valoni je v največji nevarnosti. Pozvala je Izmail Kemala, da naj takoj demisjonira. On pa je odgovoril, da tega ne storii in zbirajo svoje pristaši v Valoni.

Do sedaj Avstrija in Italija še nista odposlali novih vojnih ladij v al-

LISTEK.

V zarji trpljenja.

F. K.

(Daleje.)

V dalji je čul glas zvona, ki je še vedno klical prokletstvo nad njego dušo in tekel je s poslednjo močjo dalje, vedno dalje, iz ulice v ulico, sam bogbekam. Začudeno so se ozišali ljudje za njim, a on ni videl nikogar več. Samo da ubeži sramoti, to je bil njegov poslednji cilj. Večkrat se je spodbuknil ob cestnem tlaku in padel. A z mrzljeno hitrostjo se je vselej pobral in dirjal naprej. Ko je začutil, da mu pešajo moči, ga je obliila mrzla zona. Z nadnaravnoumočjo je prelepel še par ulic, potem se je pa zgrudil popolnoma uničen na kup peska. Silen šum mu je polnil ušesa, kakor bi se viharji valili preko njega, nato je utihnilo vse. Nепримerna megla mu je zastrila oči in zdelo se mu je, da se polagoma pogresa v globok sen. V daljni, komaj vidni daljavi je uzrl bledi, izsušen obraz svoje matere, uzrl je njene globoke, mirne oči, ki so gledale, kakor bi ga hotele vprašati, kako živi. Poleg nje je stal Maškov, resen in strog in vse naprej dolga nepregledna vrsta znancev in prijateljev. Vsi so ga gledali začudeno, sko-

»Ti?«
»Kaj se čudiš?«
»Proklet bodi!«
»Ne kletev, Tomej. Čul sem še pet svojih uesten, ko si klical Vando in videl sem te, kako si se zgrudil drugič pod križem. Pomni, Tomej, kaj sem ti dopoldne povedal. Hrast izpodrine jelko, da doseže luč, duša ubije dušo, da dobi življenje. Pojni in stor!«

»Proč!«
»Ne obračaj oči od resnice. Glej! Pijavka se vsesa v meso, da živi in bogatin se zažre v trop sužnjev, da ga rede. Ne bodi hilapec, sicer ti je pisan pogin.«

Tomej ga je pogledal.
»Slab sem.«
»Daj mi roko, ubogi otrok in pojdi z menoj.«

Tomej je začutil, kakor da ga je prijela mrzla roka. Zavedal se je, da je vstal, da gre naprej, a tal ni čutil pod seboj. Kakor bi plaval nad zemljo, tako se mu je zdelo in sladka omotica ga je objela. Videl je ljudi, kakor sence, videl je luč, čul je šum in govorico, a razločil ni ničesar več. Ob svoji strani je slutil, kakor v megli, orjaško telo, ki ga je spremjalo in pritisk roke je čutil na svoji. Čez dolgo časa je začul glas:

»Tako.«
Kakor bi se prebudil iz sanj, je pogledal okoli sebe in spoznal je Vandino hišo. Vprašajoče se je uzril v svojega spremjevalca, a namesto

njega je stalo tam drevo in sanjalo v polnočnih sanjah. Opotekel se je par korakov nazaj in se prikel za glavo.

»Kaj mi je?

banske vode, pač pa sta pripravile obe vladi vse potrebno, da to v kratek storit. Avstrija in Italija sta še pred kratkim izjavili, da ne bosta storili nobenega koraka brez vednosti ostalih velesil, zdi se pa, da te obljube ne bosta držali. V tem trenutku se vrše sicer še pogajanja z ostalimi velesilmi, če pa bodo imela kak uspeh, je zelo dvomljivo. Naravnost ginaljivo pa je, kako skuša »Reichspost« že sedaj upravičiti eventualno separatno akcijo Avstrije in Italije v Albaniji. »Reichspost« namreč pravi, da ne gre za nobeno vojaško akcijo, sploh za nobeno akcijo v Albaniji, za nobeno ekspedicijo, sploh za nič, kakor le za policijsko službo. Pickelhaub seveda ta policija ne bo imela in nekoliko popolnejša bo tudi, strojne puške bo dobila, topove, konje, pionirske potrebuščine in vendar bo to policija in rezerviste bodo klicali, denarja ne bodo zahtevali, tega bodo kar vzeli, pa bo Albania mirna in avstrijski davkoplačevalec srečen. To so seveda samo možnosti, konsekvence pisanja »Reichsposte«, kateri kakor receno ni verjeti niti besede. Upajmo, da se bo Albania pomirila, ko pride princ Wied.

Štajersko.

Deželnoštvo Štajerskega deželnega zborna. Po raznih dosedanjih izjavah soditi, je položaj sedaj ta, da ni za sklicanje niti nemškim nacionalcem, niti nemškim klerikalcem, oboji so z gospodarstvom deželnega odobra očvidno popolnoma zadovoljni. Zasedanje zahtevajo socijalisti, nemški centrum in slovenski narodnjaki. Slovenski klerikalci ne vedo prav, kaj bi, najljubše bi jim bilo, ako bi mogli zopet malo obstruirati, da bi šli potem v volitve s pozno velikih narodnih junakov. Pa Hagenhofer pravi v svojem »Sonntagsbote«, da ne bode Korošek komandiral, kedaj bi se našklicl Štajerski deželni zbor in kedaj ne.

Sokol v Trbovljah je priredil dne 31. grudna l. l. Silvestrov večer, ki je bil izbornobiskan in zelo animiran. Dramatični odsek je vprizoral burko »Raztresca«. Alegorija in godba sta pa otvorila novo leto. Ta večer je prinesel društvu 120 kron čistega dobička. — Dne 10. t. m. se je pa vršil Sokolski ples. Kljub raznim oviram se je obnesel nepričakovan lepo in sijajno. Zabava je bila neprisiljena in prav animirana, ples živahen in eleganten. Obisk je bil zelo povoljen; pogrešali smo pa marsikaterje domačega narodnjaka in prijatelja Sokola. Ples so ilustrovali poleg drugih mask snežnobeli sankarji iz Trbovelj, kateri so goste prav pošteno napakali in vozili. Med sankarji smo med drugimi pozdravili najbolj gdč. M. Windischerjevo, ki je v imenu sankarskega kluba prinesla bratu blagajniku Dežmanu okoli 50 K voznine od sankanja. Vršila se je tudi tekma mask. Razdelila so se tri krasna darila. Gosp. dr. Januarju se moramo posebej zahvaliti za veliko torto, kateri je podaril kot dobitek Sokolu. Vrli bratje Sokoli iz Zagorja, na čelu jim brat Poljsák, so nam tudi tokrat pokazali svojo zvestobo. Čistega dobička je bilo 127 K 94 v, kateri znesek se je naložil za stavbni sklad Sokolskega doma v Trbovljah. Hvala vsem, kateri so pomogli do tako dobrega uspeha. — Na zdar!

Boj za petrolejske cene v Celju. V kazenski pravdi med nemškima trgovcema Zanggerjem in Mahorkom, o kateri smo že svoj čas poročali, hotel je trgovec Zangger svojemu nasprotniku dokazati, da je oškodoval trgovce, ker prepoceni petrolej prodaja. Dokaz resnice se Zangerju tudi pri obravnavi pretukli ponedeljek pri okrožni sodniji v Celju ni posrečil. Na dan je pa prišla zanimivost, da je Zangger v zvezi z drugimi trgovci hotel karpatsko petrolejsko družbo pridobiti, da bi samo njemu in tovarišem prodajo petroleja prepustila. Ali bi postal potem petrolej za male odjemalce cenejši, je zelo vprašljivo. Zanggerju se je posrečilo kazni za razdaljivo pismo uiti, ker je isto baje le zaupno pisal in se žalitev torzji na javno zgordila. Boj za ceno petroleja se pa bode nemara nadaljeval in sicer, kakor je videti, v korist plačajočega občinstva, trgovci bodo se pa morali zadovoljiti tudi z manjšimi dobički. Pred pol letom so pridajali v Celju petrolej 1 l po 40 v, danes se dobi po 26 v.

Iz Celja. V nedeljo se je vršil tu sestanek društev iz celjskega okrožja, katera goje dramatiko. Sestanek se je vršil na inicijativu Zvezne slovenske državne v Ljubljani. Udeležil se ga je v imenu Zveznega odbora g. Ivan Kejzar iz Maribora. Razmotril je tri vprašanja: članarino posameznih društev za Zvezo, izdajanje Talije in založbo ročne knjige za vodstvo in ureditev naših dile-

tatnskih odrov. Sestanek je sklenil nasvetovati Zvezni, naj doloci članarino po nekem kluču in številu predstav, dalje naj poskusiti z izdajanjem Talije, ki je nujno potrebna in za katero so pripravljena društva tudi kaj več žrtvovati in končno, naj se čim preje izda omenjena ročna knjiga. G. Kejzaru gre za njegovo predavanje in pot v Celje prisrčna zahvala.

Iz Celja. V ponedeljek, dne 19. januarja dopoldne se je vršil pri Bobnariju na Sp. Hudini občini zbor gostilničarske zadruge za Celjsko okolico. Na zadnjem občinem zboru je posrečilo dobiti nemškutarjem večino v načelstvu te zadruge; vabili so na občini zbor v zadnjem trenutku in potem sklicali vse svoje zveste hlapce skupaj, da so majorizirali nepripravljene in neorganizirane Slovence. Tokrat pa je šlo drugače. Slovenci so se udeležili občnega zborna v tolikem številu, da so imeli skoraj dvetretjinsko večino. Nemškutarji so zasledovali glede tega občnega zborna dva cilja: namesto dveh odbornikov, ki sta bila izžrebana, bi se naj izvolila nemškutarja in občni zbor bi se naj izrekel za združitev mestne in okoliške gostilničarske zadruge. Mestna ima namreč dolgovne, okoliška pa denar, ki bi se porabil potem za odpaci dolgov pri mestni, povrh tega bi pa mestni nemškutarji imeli z okoliškimi vred enkrat za vselej večino. Oboje se je ponesrečilo: namesto dveh izžrebanih odbornikov sta bila izvoljena Slovenci in celjski podžupan Rauscher je moral sam predlagati, da se naj zadruži ne združita, če ne, bi bilo nemškutarstvo načelstvo okoliške zadruge do kosti blamirano. V načelstvu so sedaj trije zavedni Slovenci in trije nemškutarji, ker je nemškatarski načelnik Bobnar načelstvo v razjarjenosti nad nepokornimi Slovenci odložil. Na tem občnem zboru so morali slišati nemškutarji marsikatero bridko resnico. Tako se je povedal Rauscherju in drugim v obraz, da Slovenci ne živimo samio zato, da nosimo celjskim Nemcem denar, temveč da hočemo imeti tudi svoje pravice. Kako izobraženi so okoliški nemškutarji, kaže to, da je zahteval načelnik Bobnar od ravnatelja Smrtnika, ki je ta predlagal volitev po listkih in pa imenovanje skrutinatorjev, naj mu pove v nemškem jeziku kaj je to skrutinator. Ako se bode delalo neuromorno naprej, se bode še marsikatera obrtniška zadružna v Celju in okolici očistila nemškatarske snage.

Iz Celja. V nedeljo zvečer se je obstrelil v Krobathovi gostilni Michael Sekač, rodom Slovac iz Požuna in mizarski pomočnik pri Švigu. Imel je neko nesrečno ljubavno razmerje. Ustrelil se je dvakrat v prsi in se težko ranil. Spravili so ga v bolnišnico. Iz Celjske očice. V nedeljo dopoldne se je vršila pod predsedstvom župana Josipa Fazarinca seja občinskega odbora, v kateri se je odobrilo računski sklen za leto 1913. Vseh dohodkov je bilo 53.761 K 75 h, izdatkov pa 51.448 K 06 v; ubožni zaklad je izkalil 6824 K potrebuščine. Med dohodki je omneni sledče važnejše postavke: iz občinskega premoženja 4545 K 92 v, pristojbine in odredbine 1699 K 41 h, fekalije 2040 K 80 v, lovčina 1000 K, pasji davek 420 K, naklade (75%) 40.458 K 25 h; med izdatki omenjamo: občinska uprava 9688 K 66 h, zdravstvo 1990 K 22 v, ceste in razsvetljiva 6090 K 92 h, šolstvo 21.438 K 75 h, obresti od občinskih dolgov z amortizacijo 2920. Pačunski sklep je pokazal, da so se plačali vsi tekoči dolgori in računi in je ostalo še nad 2000 K v blagajni. Občinski knjigovodstvo in gospodarstvo je v vzorem redu in bi lahko razumljivo.

Sklenilo se je v tej seji, vpljati v stražnici občinske hiše v Gaberju telefon. Občinski odbor se je tudi izrekel za priklopilje soseske Lopatek okoliški bčini. Lopata spada sedaj k občini Velika Pirešica.

Iz Šoštanja. Justični minister je imenoval za okrajnega sodnika in uradnega predstojnika tukajšnje okrožne državnice dr. J. Tertnika, sodnika v Celju. Vsled mehkužnosti naše politike je postal torek mesto okrajnega sodnika v Šoštanju »nemško posestno stanje«.

Iz Št. Jurja ob J. Ž. V nedeljo se je vršil v Brežnikovi gostilni shod občinov za trg Št. Jur in okolico. Predsedoval je g. Josip Čretnik, na dnevnem redu je pa bil pogovor o volitvah v celjsko okrajno bolniško blagajno. Dež. posl. dr. V. Kušovec je v jedrnatem govorni opisal razmere v tej blagajni in poučarjal, da mora slovenska večina priti potom pravčnih volitev na vsak način do vpliva, kateri ji gre. Ignac Zajončnik iz Celja je opisal nekaj posebno drastičnih siučajev, kateri se je sleparilo pri testavi volilnih imenikov. V sledenih debati se je pokazalo, da se je sestavil volilni imenik tudi za Št. Jur na skrajno členasto mesto.

Nevplianih je na pr. v skupini delo-jemalcev 18 volilcev (t. j. polnoletnih zavarovanov); neki mojster ima sam zavarovan 13 oseb, vpisane pa so le 4, dati so ostale tudi polnoletne. Sklenilo se je, da se pri takem volil-nem posopejanju Slovenci sedaj ne morejo udeležiti volitv, poč pa odločno zahtevajo, da se sedanje volilno posopejanje popolnoma razveljavlja in da se vrše nove volitve na podlagi pravčno sestavljenega volilnega imenika in v smislu pravil.

Koroško.

Ponesrečen divji lovec. V Št. Petru blizu Škoči sta šla na lov polbrata R. Rieglar in D. Liedl. Vsled visokega snega sta šla eden za drugim. Med potjo se je sprožila D. Liedlu puška in strel je zadel njegovega polbrata, ki je korakal pred njim. Strel mu je predrl hrhet, mož je na mestu obležal. Liedl si je zadel ranjenca na ramo in ga je nesel domov. Doma je rekel, da se je brat sam ustrelil po nesreči. Končno pa je povedal, kako se je nesreča pripetila. Fanta so aretilirali, po prvi preiskavi pa so ga izpustili. Zagovarjati se bo moral zaradi lovske tativne in zaradi preposedane nošnje orožja.

Drobne vesti. V Bistrici pri Partenjanu je zgorelo gospodarsko poslopje posestnike Hofer. Ogenj je uničil vso zalogo krme in več poljedelskih strojev. Kako je nastal ogenj še ni znano. — Po Koroškem se silno množe tativne. Vsak dan je polno poročil o vložilih in tativah pri čemer opažamo, da tativi niso prav nič izbirčni in ne gledajo le na denar in na dragocenosti, marveč odnašajo vse kar morejo odnesti. Se celo kruh jim je dobradošel. Posebno trpita okolici Št. Vida in Volšperka. Največ tativ se izvrši v gostilnah, ki so bolj založene z živili. Orožništvo, ki je izsledilo in aretiliralo že več tativ, sumi, da se tativi v zvezi in tvorijo organizirano nevarno tatinsko družbo. — Pri Ljubljah je pogorelo celo posestniki Maksa Radohe. Med drugim je pogorelo tudi 180 K denarja. Škoda znaša čez 9000 kron. Zavarovalnina znaša samo 4800 K. Kako je nastal ogenj ni znano, sumijo pa, da je bil podtaknjen.

Primorsko.

Enkratna draginska doklada državnemu uradnikom in uslužbenecem bo izplačana bržkotne še ta teden. Včeraj so bili poklicani predstojniki vseh državnih uradov na namesništvo kjer so dobili navodila glede izplačitve doklade.

Iz Lokavca pri Ajdovščini. Tukajšnje klerikalno izobraževalno društvo je imelo zaporedoma dva shoda. Naš gospod vikarij, ki je načelnik temu društvu, oznanjal je v cerkvi ter goreče vabil, posebno žene in otroke na ta shoda. Na prvem shodu je predaval dr. Brecelj iz Gorice, znan general novostrujarjev, in sicer o »sušicu« in kako je stiskati ženskam »otiske«. Seveda je vpletel tudi malo politike — takole mimogrede. Ob odhodu mu je nekdo voščil srečen pot s priporočilom, da naj pazi, da zopet koga ne povozi. — Dr. Brecelj ima namreč posebno smolo in je s svojim avtomobilom provzročil že veliko nesreč. Prav toplo je svetovati nadgledni oblasti, da temu možu prepovezno brez šoferja. Nekateri pravijo, da je kratkovid, drugi zopet, da je toliko neroden in tretji pa, da naščiv divja, ker mu niso všeč Vipavci, ki ga niso hoteli voliti za deželnega poslanca. Naj bo temu tako ali tako, resnica je, da dr. Brecelj ni zmožen sam voditi avtomobila — pa basta! Tudi ga je pri odhodu nekdo vprašal, ali je on tisti »gospod« iz Gorice, ki hodi delat zdražba in razresa laži po občinah? Gospod Brecelj jo je nato mirno brez odgovora odkuril. Na dan Treh kraljev je predaval na shodu znani — nebodigatres — hudozgrinac in urednik »Novega Časa«, Kremžar. Oj, ko bi bili prej to vedeli! Ta mož, ki je prisel »presjet«, kranjsko korumpirano klerikalno politiko na Primorsko, je imel zelo strupen političen govor. Dražil je navzoče žene in otroke proti naprednjakom. Govoril je znane neslanosti o Francoski, malal strahote Spanke, primerjal naprednjake s Turki, lagal o svetnici Johanicu itd. Seveda ni povedal, kako so se mazali, polivali in celo pilili umazano vodo, v katrisi so izpirali perilo svetnice Johance zarukani klerikalci na Kranjskem itd. To je bil hujskajoč govor lepega klerikalnega steklenoviča. Ali je to za izobraževanje mladine na mestu? — Gospod vikarij, ako boste nadaljevali izobraževanje v vašem društvu s takimi zagrizenimi političnimi zgagami, bi treba primerenega in izdatnega odpora. Nikakor ne bomo trpeli, da dohajajo v doslej mirno občino takvi dvomljivi elementi, ki hočejo nas

starje ljudi psovati s Turki, ki pa imamo več vere v nohtu kakor ta prodana glista v vsem njenem suhem telescu. To človeče, ki zaničuje vse, kar se ne pokori njegovi kremžasti komandi, ki hujski in psule stare in poštene duhovnike, to človeče si je upalo nastopiti v Lokavcu, občini, ki jih pridigujejo takile novodobni bogovi »N. C.«. Tacih hujškačev ne potrebujemo Lokavčani in gosp. vikarijo odgovoren za posledice, ki bodo izvirale iz takih enakih govorov.

Trgovska in obrtna zbornica v Gorici je sklenila, da bo naprosila poštno ravnateljstvo, da uvede štirikratno dostavljanje pisem, avtomeate za poštne znamke in dostavljanje poštnih pošiljket z avtomobilom. Na vojno ministrstvo bo vložila zbornica spomenico, v kateri se ministrstvo naprosi, da se vpošteva pri gradbi vojašnic domače podjetnike in obrtnike. Dalje bo napravila zbornica potrebne korake, da pride v Kormin uradni živinozdravnik, ki bo nadzoroval uvoz in izvoz živine. Sedaj morajo čakati trgovci vedno na živinozdravnika iz Gradišča. Tudi se bo pobrigala zbornica, da si oskrbi žezeleznica za prevoz mesa potrebbe za to pripravljene vozove.

Črnogorski prestolonaslednik Danilo in princenža Milica sta se nastanila za 14 dni v Opatiji.

Laški ponarejalci denarja. Kako smo že včeraj poročali, so prišli na sled obsežni in izvrstno organizirani laški družbi ponarejalcev denarja. Sam je vzbudilo dejstvo, da je prišlo v zadnjem času na primorski denarni trg toliko laških bankovcev na najnovješče izdaje. Bankovce sta priznala pravno za pristne celo Banca di Roma in laški konzulat v Trstu. Kljub temu so bili bankovci ponarejeni. Neki reški trgovci je ovadil nato vinskega trgovca Lunyevicsa iz Tržiča, češ da razpečava ta ponarejalci bankovcev. Ovaditev je priznala, da je bil z Lunyevicem delj časa v zvezi in da je ovadil zadevo zaradi tega, ker se je bil posledic v slučaju razkrivja. Policija je uvedla pri Lunyevicu hišno preiskavo in je dobila več ponarejenega denarja. Lunyevicsa so aretilirali. Na podoben način so prišli na sled nekemu Savaliscu iz Trsta. Tudi pri njem so izvršili hišno preiskavo in dobili 92 bankovcev po 100 lir in 185 bankovcev po 50 lir, ki so bili izvrstno ponarejeni. Tudi Savalicsa so zaprli. Dalje so dognali, da je imela ta družba svoje člane in zastopnike tudi na Hrvaskem. V Prezidiju so aretilirali posestnika Štefana Proho, ki je tudi razpečaval ponarejene laške bankovce. Govore, da ima družba svoje razpečevalce tudi na Ogrskem. Policija je uvedla obsežno preiskavo, ki bo razkrila bržkotne eno največjih in najbolj nevarnih družb ponarejalcev in razpečevalcev denarja. Kie so bili bankovci napravljeni, še niso dognali, sumijo pa, da so bili napravljeni v kakem zatočnem obmejnem laškem kraju.

Primorske ladjedelnice. Največja naša ladjedelnica je Stabilimento tecnico v Trstu. Ta je zaposlena največ z zgradbo ladij za vojno mornarico in ne pride zaradi tega toliko v poštev za trgovske parnike. Enako tudi ladjedelnica na Reki. Ladjedelnica »San Rocco« je zgradila lansko leto 5 velikih parnikov. Za letos ima naročenih 6 parnikov. Posebno dobro uspeva tudi ladjedelnica v Tržiču, ki je zgradila letos tudi 5 velikih parnikov in izvršila več drugih del. Tudi ta ladjedelnica dela veliko za vojno mornarico. Za letos ima naročenih 8 novih parnikov, med temi tri križarke za Kitajsko. Najmanjša ladjedelnica je v Lošnju, ki se peča izključno le z manjšimi obrežnimi ladnjami.

Ponarejen denar, in sicer laški, francoski in avstrijski kroži baje zoper po Goriškem. Ponarejalci so bržkotne tudi člani laške družbe ponarejalcev denarja, kater

in si izrečno izgovorili, da mora biti v inseratu povedano, da bo pokojnik pokopan na židovskem oddelku centralnega pokopališča. »Reichpošta« ni dolgo omahovala med sklepom stranke in ponudenimi 500 K in segla je po — kronicah ter prinesla partelist navdušenemu in zavednemu Židu brez križa in z naznanilom, da bo pokojnik pokopan na židovskem pokopališču. Za 500 kron zataji pravi klerikalec celo svojo stranko. Škandalozno na tej stvari je, da krščansko-socijalna stranka na eni strani široko odpira usta in oznanja bobneče principe, na drugi strani pa jih zataji v tistem hipu, ko zažvenketajo kronicice.

+ **Vodiški škandal in policijska oblast.** »Slovenec« bi rad odvrnil od ljubljanskega škofa in različnih drugih duhovnikov vsako sokrivdo na vodiških škandalih in vso odgovornost zvrnil na državno policijsko oblast. Ni dvoma, da je državna policijska oblast v največji meri kriva, da so se te goljufije godile nemoteno toliko mesecev. Vrhovni šef policijske oblasti v deželi je po ministrski naredbi z dne 19. januarja 1853., št. 10. dñž. zakonika **deželni predsednik**, na deželi pa opravlja policijsko oblast **okrajni glavar**, kakor to določajo temeljni načrti za organizacijo policije z dne 10. julija in 10. decembra 1850. Med drugim je dolžnost okrajnega glavarja vzdrževati javni in postavni red. V to svrhu ima opazovati in odvračati vse, kar bi se ne strinjalo z javnim redom (preventivno-administrativno delovanje), ima izsledovati prestopnike in dotičnike izročati pristojnim oblastvom v kaznovanje, ima zaznavati javno ljudsko mišljenje ter o tem poročati deželnemu vladu, posebno še ima zasledovati poročanje listov in vpliv pisanja listov na ljudstvo in tudi o tem poročati vladu. Zlasti značilen je § 23., ki določa, da mora okrajni glavar vse odstraniti, kar je v nasprotju z javno uradnostjo ter provzroča pohujšanje. Končno pridejo v poštev tudi določbe o »verski policiji«. Obstaječi predpisi o bogočastju obsegajo določbe glede vzdrževanja posebnega reda v verskih stvareh in določajo tudi nadzorovanje božjih potov. Okrajno glavarstvo ima torej dolžnost nadzirati božja pota, romanja in podobne priredbe in je dolžno, če treba, tudi

vmes poseči. Ni torej prav nobenega dvoma, da je imelo okrajno glavarstvo službeno dolžnost intervenirati pri vodiških čudežih takoj, ko so se začeli; imelo je dolžnost vmes poseči, jih preiskati, jih ustaviti in krive sodišču oddati. Toda okrajno glavarstvo ni izpolnilo te dolžnosti. Vedelo je, da se gode »čudeži«, da romajo ljudje trumoma v Vodice, da se ljudem denar izvabljaj, da se godi sleparstvo, ki je ob enem veliko pohujšanje, a vendar je mirno trpelo, da se je to mesece in mesece godilo, dasi je časopisje izrečno opozarjalo na to sleparstvo. Pa tudi dež. predsednik je sokriv teh dogodkov. Deželnih predsednik kot najvišji šef policije v deželi je imel že na podlagi poročil v časopisih dolžnost vmes poseči ter okrajno glavarstvo pozvati »zur Erhebung, Amtshandlung und Berichterstattung«. Kaj je deželnih predsednik storil, nam ni znano, faktum pa je, da se je sleparstvo v vodiškem farovžu pred očni politične oblasti mnogo mesecev nemoteno vršilo in da so šele privatni ljudje naredili konec temu lopovstvu. Nas nič ne briza, iz kakih nagibov, je policijska oblast trpela vodiško sleparstvo, mi le pribijamo, da policijska oblast ni izpolnila svoje dolžnosti, dasi je bila nanjo opozorjena po poročilih orožnikov in po časopisih. Tista policijska oblast, ki sicer z neverjetno kruštojo kaznuje vsak najmanjši pregrešek in ki ji je vsaka denunciacija v kakem graškem listu povelje, je vzlic neštetim opozoritvam v časopisu mesece in mesece trpela nečuveno sleparstvo. V tem oziru se popolnoma strinjam s »Slovencem«. Postopanje policijske oblasti glede vodiškega škandala je bilo tako, da zaslubi najbrezobzirnejši obračun v deželnem zboru. To postopanje policijske oblasti pa še nikakor ne razbremeniuje ljubljanskega škofa in pri vodiških sleparijah udeleženih duhovnikov. Ti so in ostanejo vendarle pravi in glavni krivci in se imajo le avstrijskim razmeram zahvaliti, da niso prišli na obtožno klop. Državno pravdništvo je vladni organ in nič drugega, ni neodvisno, kakor sodišče, in ne toži, če vlada tega neče. Za nas ni dvomov, da pri vodiških škandalih udeleženi duhovniki samo zato niso bili toženi, ker vlada tega ni hotela, da torej državno pravdništvo ni smelo storiti tega, kar bi bilo dolžno storiti. Odgovornost, ki zadeva vlado, za vodiške škandale je torej pravzaprav še večja, kakor jo slika »Slovenec«, a s tem ni krivda prizadetih duhovnikov, prav nič zmanjšana!

+

Sam škof se pere v sobotnem »Slovencu« glede vodiške Johance. Pozna se to po slogu, ki je lasten samo škofu Antonu Bonaventuri. Pere pa se jako slabo in, kar je tudi značilno, dokaj pozno. On piše, da je bil »vedno proti temu, da bi zahajali radovedni ljudje v Vodice, da ni Johanci nikdar pisal nobenih pisem, še manj pa, da bi bil trdno prepričan o njenem trpljenju; da je imel pred sabo dvet zdravniški izjavi, iz katerih pa ni mogel priti do jasnosti o celi zadovi; da je delal na to, da se stvar strogo preišče in dožene resnica, dotlej pa je čakal.« Torej proti temu je bil, da bi radovedni ljudje zahajali v Vodice, vendar pa je vse komedije v Vodicah mirno trpel **celih 7 mesecov**, dasi so napredni listi v tem času neprestano žigosali te komedije in pozivali svetne in duhovske oblasti, naj jim v javnem interesu že vendar enkrat napravijo konec! A ne samo to, škof je sam šel opetovano gledat krvavi pot potečo Johanco, saj sam pravi, »da se je peljal v Vodice dvakrat ali trikrat«. A vkljub temu »ni mogel priti do jasnosti.« Čemu ne? Ali je bil slep, da ni nič videl pri Johančinih produkcijah? Če je res bil za to, »da se stvar strogo preišče in dožene resnica,« zakaj ni takrat, ko je bil navzoč pri produkcijs, stopil k Johanci in se prepričal, kako »krvavi«. Če je mogel to storiti Valjavec, čemu bi tega ne mogel sam škof?! Škof pravi, da je laž, da bi bil on pisal kako pismo Johanci, a priznava v isti sapi na drugem mestu, »da je sporočil benediktinkam in — Johanci, da pride na Reko v tej zadovi.« Končno pa bi še vprašali, čemu škof docela zamolči dejstvo, da je povabil Johanco v svojo palačo in jo tam dal preiskati po zdravniku dr. Dolšaku in profesorju bogoslovja dr. Ušeničniku? Ali se morda boji, da bi to dejstvo morda vendar le lahko omajalo njegovo apodiktično trditev, da so njegove roke povsem čiste glede vodiškega škandala? Prazen strah, saj je stvar, in naj se škof dela še tako lepega in naj si še tako umiva roke — tako vsestransko dognana in jasna, da ni sredstva, ki bi moglo škofa oprati pred upravičenim očitanjem, **da je bil vodiški škandal mogoč samo, ker je škof komedijo aktivno in pasivno podpiral in pospeševal!**

+ Poglavlje o pravici. Pretekli teden je bil pred tukajšnjim sodiščem obsojen v petmesečno ječo Fran Eržen, ker je na neki menici za 750 K ponaredil podpis svojega strica. To je tisti Eržen, ki je bil glavna priča v znanem procesu proti Ivanu Kregarju radi volilne sleparije pri predzadnjih volitvah v trgovsko in obrtno zbornico. Iz dejstva, da je bil ta mož obsojen, kuje sedaj »Slovenec« političen kapital in skuša s to obsodbo dokazati, da je Ivan Kregar kot nedolžno jagnje prišel na zatožno klop z radi volilne sleparije, češ da je sedaj čisto jasno, da je Eržen po krivici ovadil Kregarja radi onega zločina. Počasi, klerikalni prijatelji! Stvar pa vendarle ni tako enostavna, kakor jo hoče naslikati brumni »Slovenec«, ki bi rad naslikal nesrečnega Eržena kot nekako kupljeno orodje napredne stranke proti ubogi »žrtvi« — Ivanu Kregarju. Pred vsem bodi konštatirano, da ni imel Eržen prav nobenih stikov z napredno stranko in da je izvrševal volilne sleparije skupno s Kregarjem na Kregarjevem stanovanju proti obljadi, da mu bodo klerikalci preskrbeli dobro in udobno službo. Ker pa Kregar-Erženove volilne manipulacije niso imele tistega uspeha kakor se je pričakovalo, seveda tudi klerikalci niso držali napram Erženu svoje obljube. Mož je prišel v bedo in v tej svoji bedi je hotel z ovadbo svojega sodelavca pri volilnih sleparijah klerikalce prisiliti, da izpolnijo to, kar so mu obljudili takrat, ko so ga potrebovali. Prišlo je na to do sodne obravnave proti Erženu in Kregarju, za katero je bilo delegirano porotno sodišče v Celju. Kaj je ta sodna obravnava dognala, je še vsakomur v živem spominu. Dognalo se je nad vsak dvom vzvišeno, da sta Kregar in Eržen res izvršila one, da se blago izrazimo, volilne manipulacije, ki so bile navedene v obtožnici. In moža bi bila brez dvoma oba obsojena, ako bi jima ne prišel na pomoč srečen slučaj. Eržen je bil takrat obtožen tudi radi neke navadne goljufije. Posrečilo pa se mu je svoje bedno, da, naravnost obupno stanje naslikati v tako drastičnih barvah in deloma tudi dokazati, da je ono dejanje izvršil v skrajni sili, da je vzbudil v najvišji meri sočutje porotnikov. Porotniki so ga hoteli oprostiti. Pri tem pa so se postavili na stališče: **ako oprostimo enega obtoženca radi navadne goljufije, moramo drugega obtoženca, dasi je njegova krivda dognana, tem preje oprostiti, ker je njegov zločin političnega značaja.** Takšno je bilo stališče celjskih porotnikov, kar

so leti po končani razpravi sami od-krito povedali vsakomur, ki je hotel to slišati. In tako se je zgodilo, da so porotniki tako glede Eržena, kakor glede Kregarja zanikali krivdorek, na kar je sodišče oboj oprostilo. Da torej Kregar ni bil obsojen, se ima zahvaljevati srečnemu slučaju. Ako bi bil njegov tovarиш na obtožni klopi Eržen že v Celju obsojen radi navadne goljufije, kakor je bil sedaj v Ljubljani, bi bil takrat obsojen tudi on — Ivan Kregar. Za to se ima Kregar samo bogu zahvaljevati, da je bil obenem že njim na zatožni klopi tudi Eržen. Za to se nam zdi kaj malo umestno, ako sedaj »Slovenec« kriči, da je odsodba Frana Eržena, kateremu je — mimogrede povedano — podpisoval menice tudi sam škof Anton Bonaventura Jeglič — zadoščenje za g. Ivana Kregarja in da se je s tem pravica izkazala. Prepričani smo namreč, da je »Slovenec« s tem, da je znova pogrel umazano Eržen-Kregarjevo afero, storil zelo, zelo malo uslugo častitemu gospodu Ivanu Kregarju, kateremu je pač ležeče na tem, da že zraste trava nad zadevo, ki mu v javnosti ni ravno služila v čast! —

+ **Imenovanje v politični upravi.** Višji okrajni komisar Edvard Grunin je imenovan za okrajnega glavarja na Kranjskem.

— **Smrtna kosa.** V nedeljo je umrl v Ljubljani g. dr. Rado Pesjak, sekundarij deželne bolnice, v starosti 30 let. Pokojnik je bil somisljenik napredne stranke. Smrtne njegove ostanke so prepeljali danes popoldne v Kamno gorico, kjer se vrši pogreb jutri v sredo ob 11. dopoldne. Rajnkemu bodi ohranjen blag spomin!

— **Javno predavanje.** »Akademija« priredi v petek, dne 23. t. m. ob 8. zvečer v veliki dvorani »Mestnega doma« javno predavanje. Predava g. prof. dr. Pavel Grošelj o temi: »Na grobiščih prirode. Slike iz življenjske preteklosti naše zemlje«. Predavanje pojasnjujejo skloptične slike. Vstop vsakemu prost. — S tem prične »Akademija« svoja redna predavanja, ki se bodo vršila vsak drugi teden, če bo mogoče tudi vsak teden. Na programu ima odbor zelo aktualna vprašanja ter upa, da bo zadovoljil svoje poslušalce.

— **Slovenski klub** so te dni

Slovenski klub so te dni osnovali v Belgradu živeči Slovenci. Klub si osnuje svojo čitalnico in knjižnico. Njegov smoter je organizirati v Belgradu in v Srbiji živeče Slovence in poglobiti bratske stike med srbskim in slovenskim narodom. Kakor nam javljajo, bo predsedstvo »Slovenskega kluba« prevzel kustos »Narodnega muzeja« g. dr. Niko Župančič.

Z Viča. Vičanom je še v spominu, kake velikanski šum so napravili očetje frančiškani radi sklepa občinskega odbora glede žganjetova, mirovnega sodišča in radi sklicanja občinskih sej, celo javni shod so sklicali ter s tem skušali sebe pokazati svojim ovčicam kot pravi ljudski in občinski prijatelji. Na drugi strani pa so hoteli nasprotniki očrniti ter jih представiti občinstvu kot prave škodljivce občine in celega naroda. Tako naši patri in njihovi podrepniki! V svoji ludobiji šli so še celo tako daleč, da so vložili pritožbo na deželni odbor. Ko je deželni odbor na njihovo pritožbo zahteval od županstva pojasnilo, se je seve stvar pokazala v pravi luči: Konstatiralo se je, da so ti gospodje na čelu jim seveda bivši liberalci g. Gorjup, vedoma neresnico trdili, tako na javnem shodu, kakor tudi v pritožbi na deželni odbor. Razume se, da deželni odbor na podana mu pojasnila ni mogel drugega, kakor da je velel županu, naj sklicuje seje ob času, v katerem ne bodo pristaši S. L. S. zadržani se udeleževati redne službe božje. To je vse, kar se je na omenjeno skrupcalo zahtevalo. Kaj pa se tudi hoče, če je vse v redu. Ko se je pa stvar pri prihodnji občinski seji obravnavala, so si izprosili časa do konca leta, a pri drugi seji so jo ti junaki odkurili tako, da slučajno odbor ni bil sklepčen! Seveda o tem ne bo oni gobezdavi dopisnik v »Slovencu« nič pisal. Ko bi naprednjaki in sociji igrali v občinskem odboru tako vlogo, kakor jo igrajo pristaši Eseles, kak vrišč in šum bi bil v farovžu. G. katehet, ki uči v šoli otroke, da naj svoje starše sovražijo, bi se od samega veselja dvakrat na glavo postavil, g. Teodor. bi si pa kupil daljnogled, da bi videl do Ljubljane, ne samo do Glinec. G. župniku damo prav primeren nasvet, seve če ga hoče upoštевati: pusti naj svoj sedež namestniku, s tem bo naredil veliko uslugo ubogim lastnim pristašem, katerih je vedno manj, prihranil bo pa tudi sebi ponoven fijasko, da za svoj lastni predlog sam in zopet sam glasuje. Kot tiki opazovalec občinskih sej moram samo konstatirati: ako bi ne bilo pri občinskih sejah vas, bi se

vaši ljudje prilagodili popolnoma te-kočim razmeram, a vi samo ovirate delo in prav tukaj se da natančno do-ločiti, kdo v občini dela prepri in kdo je tisti, ki hoče vedno netiti strankar-ske strasti. — **Tih opazovalec.**

Umrl je profesorju Davorinu Majcenu v Novem mestu sinček Boris v nežni mladosti 6 let. Naše sožalje!

Nečuveno postopanje kaplana Gnidovca. Piše se nam: V Žužemberku se je dogodil zopet slučaj, katerega je treba zabeležiti. Pred kratkim je bil kaplan Gnidovec poklican k neki umirajoči ženski, da bi jo previdel s svetimi zakramenti. Kaplan se je res odzval. A ko jo je izpovedal, je obrnil štolo in je ni maral obhajati v njeni hiši, ker živi skupno z nekim moškim. Ta je bil sicer že še k dekanu, da bi ju poročil, a dekan tega ni hotel storiti. Zahteval je o njegovi krstni list, a ker ga ona ni mogla iti iskat, je prosil dotični mož dekana, naj on preskrbi in da bo poravnal stroške. Ali dekan ni maral storiti te usluge. In tako sta živela dalej. Ker ni maral kaplan Gnidovec žensko obhajati v njeni hiši, so presneli tuji ljudje umirajočo v sosedno hišo, kjer jo je pač obhajal, a pod pogojem, da ne govori nikdar več z onimi možem. Je li to po katoliški morali? Kaj pa, ko bi mi omenili večerni izprehod gospoda Gnidovca iz Dvora v Žužemberk? Ali mu niso štala vroča postala pod nogami? Hoče li slišati še kako pikro iz ust za peljanih deklic? Ali mu je znano, da so prepiri pri Hočevarjevih na Dvoru na dnevnem redu zaradi njega? Poberite gospod Gnidovec vendar enkrat že šila in kopita in pojrite iz Žužemberka, ko vendar vidite, da vas nihče ne more videti, da še cele vaš prijatelj, s katerim bi moral skupno v rog trobiti in klicati svoje farane pod klerikalno okrilje, komajčaka, da greste iz Žužemberka, ker potem bo zavladal mir in Žužemberčani bodo peli »Te deum laudamus« razen Adamčka in nekaterih vaših privržencev.

Poroka. Poročil se je danes v Idriji g. Josip Šepetavec, bivši idrijski župan, z gospo Marijo Stravsovo. Čestitamo!

Dunajski Slovenci se vabijo k skioptičnemu večeru, ki se vrši v soboto 24. januarja t. l. ob pol 8. uro zvečer v mali dvorani »Slovanske besede« (Hotel Post). Na sporedu so prve gorske in jamske lepote naših domovine. Vstop je prost, čisti prebitek se porabi v namene šole za slovenski jezik.

»Tiralica,« velik kriminalni roman v dveh dejanjih, je tako lepo izdelan in čeravno popolnoma modern, vendar mistično navdahnjen igrokaz. Priredil in vprizoril je to dramo znani Franc Hofer. Krasni naravnji posnetki, še nikdar pokazane vizije, polno nikdar vidne senzacije, povzdigujejo splošen učinek te drame, ki se predvaja danes v kinematografu »Ideal«. Poleg tega je na sporedu še učinkovita, smeh vzbujajoča veseloigra v dveh dejanjih. Dovršena kuharica.

»Dovršena kuharica«.

Nesreči. Ko je šel predsnočnjen iz službe strojevodja južne železnice Ivan Premk, je krenil čez železništir, kjer je stal voz. Mimogrede se je oprijel za odbijač. V tem pa pride stroj, s katerim so zmenjavali in nabirali vozove za vlak ter porine nekaj zraven stoječ voz tako, da je odletel z odbijači v tega, ki se ga je držal Premk ter mu pri tem zmečkal lev roko. Poklicali so takoj železniškega zdravnika, ki je dal poškodovanemu prvo pomoč in mu nasvetoval, da naprej v bolnišnico, česar pa ni storil ampak je ostal rajši v domači oskrbi. → Minuli teden se je na drsališču drsala 13letna učenka Marija Golobovčič iz Glinške ulice št. 4, kjer je padla in si izpahnila v členku levo noge.

Društvena naznanila

Telovadno društvo »Sokol«
Idriji ima v soboto, dne 24. t. m., ob
8. zvečer v svojih prostorih redni
občni zbor z običajnim dnevnim re-
dom. Pridite vsi!

Prosveta

Repertoar slovenskega gledališča. Na mnogostransko zahtevo se ponovi v četrtek, 22. januarja krasna Schönherrjeva komedija v 3 dejanjih »Zemlja«, ki je dosegla ob prvem vprizoritvi najlepši uspeh ter nudila občinstvu največji umetniški užitek. Delo je umetniško dovršeno; o njem govi vsebini so obširno poročali in razpravljali vsi naši listi.

Iz pisarne slovenskega gledališča. Kot odgovor na različne vesti ki krožijo po mestu, o obustavi plač in odpustu dramskega osobja, izjavlja podpisana uprava, da so iste samo v toliko istinite, v kolikor je potrebno.

da se zasigurajo gaže domačemu ensemblu tudi za mesec marec t. l.; le v tem slučaju, ako bo obisk slov. gledališča od strani občinstva v bodoče ostal tako nepovoljen in maloštiven, kot je bil v prvi polovici januarja, bi se moralо igralsko obje zopet skrčiti na prvotno število. Vodstvo slovenskega gledališča je, prizadevajoč si po možnosti ustreči občinstvu, izpopolnilo dramsko obje, kar je seveda imelo posledico, da so gaže narasle — od novembra 1913 do 15. jan. 1914 za 1300 K mesečno, v kajih pokritje pa nikakor ne zadostujejo — po odbitku sorazmerno visokih dnevnih stroškov — neznatni dohodki dramskih predstav in subvencija mestne občine ljubljanske. V pojasnilo repertoara: Sedanje deficite literarnih del »Tekme«, »Očeta«, »Sveta«, »Ljubimkanja« pokrili so suficiti »Kinematografa«, »Revčke Andrejčka«, »Brata Martina« in »Sladkostij rodbinskega življenja«. Uprava mora tudi v bodoče skrbeti za to, da spravi v sklad blagajno in umetniške zahteve inteligenčnega občinstva, katero pa žal ni polnilo gledališča pri predstavah, ki so bile vprizorjene samo zanj; nič manj pa se mora ozirati tudi na želje in zahteve širše publike, koji služi sicer gledališče samo v zabavo, toda katera edina omogočuje upravi pokravati materialne deficite predstav namenjenih za literarne kroge in inteligenco. Več o slov. gledališču koncem sezone.

Verdijev operni ciklus na našem odru se pomnoži še za eno največjih oper, namreč z dramatičnim »Rigolettom«, ki je v Ljubljani posebno priljubljen. Hrvaška predstava bo vzorna, saj pojo glavne vloge prvi solisti. Največjo naslovno vlogo poje prvič pri nas g. Marko Vušković, ki kaže v pevskem in igralskem oziru vso svojo sijajno umetnost baš v vlogi dvorskega norca. Pravkar se je vrnil iz Lvova, kjer je žel izredne triumfe in bil obsut z venci in odlikovanji. Rigoletto je ena izmed najboljših Vuškovičevih vlog, ki jo predstavlja z igralskega in pevskega stališča naravnost fenomenalno. Gilda ge. markize Strozzi jeve je še v najlepšem spominu izza gostovanja pred dvema letoma. Takrat je vso publiko fascinirala s svojo krasno igro in rafinirano koloraturo. Nov bo g. T. Lowczynski v veliki tenorsk partiji vojvode, gdč. altistka Valentijaeva kot Maddalena in g. Lesić kot Sparafuccile. Veliki zbori in ansamblski prizori so razkošni. Opozarjam, da je par lož, nekaj ložnih sedežev balkonskih in galerijskih sedežev še na razpolago. Prostore pa naj si kupi vsakdo takoj, ker je gotovo, da bosta obe predstavi v par dneh že razprodani. Glede operete »Poljska kri« je za naše gledališče posredoval sam g. skladatelj O. Nedbal, da je 27. t. m. predstava omogočena, dasi je to ope reto že nakupilo tukajšnje nemške gledališče. Gosp. ravnatelj Schramm je predstavo kulantno dovolil, kar priznalno konstatiramo.

Seja Umetniškega odseka »Matice Slovenske« bo v sredo, dne 21. januarja 1914 ob šesti uri zvečer v Matičnih prostorih (Kongresni trg 7). Predmet: Izdanje umetniškega zbornika. 1. Poročilo Matičine uprave o prednasvetih. 2. Ali naj obsegaja publikacija zgolj reprodukcije, ali pa naj bodo v njej tudi teksti? 3. Format in obseg publikacije. 4. Koliko barvne naj bi bile reprodukcije? 5. Slučajnosti. — Na to sejo so vabljeni vsi slovenski upodobljajoči umetniki.

Rnijževnost

— Literarna pratika za leto 1914

Pisatelji so se združili, da podajo našemu narodu vsako leto praktiko, ki naj poda nekako sliko našega literarnega delovanja. Pridružil se jim je Hinko Smrekar, ki je oskrbel praktiki originalne slike v praktikarskem delu. Vsaka teh slik je tako originalno zamišljena, da moramo priznati umetništvo v tem delu in ne bomo že zaradi njih zamerili praktikarju uredniku če se bo kdaj v letu zmotiti v prorokovanju dežja ali vročine. Napise za mesece je zložil Oton Zupančič. Ni nam treba naglašati njih vrlin, znano je, da smemo od Zupančiča pričakovati vedno kaj dobrega dasiravno seveda teh kratkih verzov tudi ne smemo meriti s prestrogim

tudi ne smemo meriti s prestogom
merilom, kakor ostale njegove pesmi
ki so skoz in skoz dovršene. Ljubko
lahke so pesmi C. Golarja, v svojem
Belem in rdečem petelinu pa je prav
spretno naslikal nekoliko bizarno
zgodbo o starem samotarju, ki gre
svojemu sosedu zažgat hišo, ker mu
je razžalil edinega prijatelja, belega
petelina. Fran Govekar je podal
odlomek večjega romana izza fran-
coskih časov v Iliriji. O Zlatorogu je
podal zanimivo študijo A. Funtek, ki
prihaja do zaključka, da so se moral
vsi poizkusi, spraviti Zlatoroga na
oder, ponesrečili, ker ima vse pre-

malu dramatske sile. Levstikov Okvir brez slike nam predstavlja nadinoralično zakonsko dvojico, ki se ne obotavlja ustvariti si boljše življenje iz denarja, ki ga mu je zapustila zavrnjena hčerka, ki je krenila s prave poti. Dr. Fr. Ilčič je podal filozofično studijo o žrtvah, dr. V. Molle pa Rodinove misli o umetnosti. Glonarjev sveti Hieronim ne bo našel prave milosti pri ženskem svetu. O Ketteju in sledovih Maeterlinckov filozofijo pri njem piše dr. V. Zupan. Nekoliko manj novelistično je Miskovo Pismo, ne posebno nova snov. Ljubki sta pesnici Aleksandrov-Murna in pesem Maistra, Vasovalec. Tudi Rabindranath Tagore je zastopan v praktiki. Fr. Milčinskega Kralj Matjaž slika v obliku pravljice zapeljivost vinske kapljice. Tovariš Kladvišek Podlimbarskega pa nam predstavlja dogodbico iz nekdanjega vojaškega življenja. Dr. I. Lah opisuje alegorično kako je prišel napuh med Dolenjce. In končno M. Pugelj, dosti truda ga je stala ureditev praktike in ne želim mu, da bi se mu zgodilo po Skopčevi drugi zapovedi. Upamo na svidenje prihodnje leto, če tudi potegnjeni.

Slovenski sokolski koledar za I. 1914. se je zakasnil v tiskarni in izide prihodnji teden. Najpreje se ga razpošlje društvo, ki so ga naročila po statističnih polah, potem šele ostalim, ki so ga naročili po dopisničnih društva, ki ga doseg je niso naročila, cenzurjam, da se tiska sokolski koledar le v omemjem številu. Letošnji letnik bo vseboval lepo zbirko članov izpod peresa priznanih sokolskih pisateljev; prinesel bo tudi več slik. Stane I K, s pošto 10 v več in se razpošilja le proti naprej v poslanemu znesku, oziroma po poštnem povzetju. Naročila naj se poslušajo na Vaditeljski zbor Sokola v Kranju.

Razne stvari.

* Panamski prekop bo otvoren za redni promet dne 1. januarja 1915.

* Tango. Višji poveljnik gardnih jet v Petrogradu je prepovedal časnikom plesati tango v uniformi.

* Umrl je v Parizu znani francoski preiskovalec Afrike Ferdinand Foureau.

* Nesreča v rudokopu. V rudokopu pri Garase na Francoskem se je razletel cilinder stroja za svedre. — Trije delavci so bili na mestu mrtvi, deset je težko, več pa lahko ranjenih.

* Izbruh vulkana Sakura - Shimomachi. Vulkan Sakura še vedno blijuje. Cel otok je ze pokrit s pepelom in lavo in tudi sosednje obrežje je daleč na okoli skoro popolnoma uničeno.

* Poneverba. Na Dunaju so aretirali provizoričnega ravnatelja knezo-skofijskih posestev Rudolfa Schernhorsta, ker je poneveril pri upravi tempon 4 let več kot 150.000 K.

* Prijet ponevernik. Blagajnik New York Herald-a v Parizu Laporte je poneveril 140.000 frankov in nobogni. Aretirali so ga v družbi dveh ljubic v Suthamptonu. Pri njem so našli še 27.000 frankov.

* Laška zračna flotila. Laška vlada namerava popolnoma preurediti in zelo pomnožiti svojo zračno flotilo. Se v prvi polovici tekočega leta namerava ustanoviti 3 nove oddelke s skupno 21 letalnimi stroji različne velikosti.

* Stavka železničarjev na Portugalskem postaja vedno bolj nevarna. Stavkujoči so pri Lisaboni pokačili na več mestnih progo, vsled česar so padli trije vlaki s tira. Več potnikov je bilo težko ranjenih.

* Tajna poroka danskega princa. Danski princ Aage, bližnji sorodnik kraljev je vzel večnevni dopust, da bi se peljal na Finske otoke. Aage pa se je peljal v Turin, kjer se je skrivaj potočil s hčerko bivšega laškega poslanika v Kodanji Calvi di Pergola.

* Stavka odvetnikov. V Genovi se je zbral, kakor poročajo iz Milana, 250 odvetnikov, ki so sklenili, da se ne udeleže nobene, niti civilne, niti kazenske obravnave, kot protest proti zavlačevanju obravnav zaradi pomanjkanja sodnikov.

* Newyorško prebivalstvo. Mesto New York šteje 6,477,663 prebivalcev. V 31.712 tovarnah je zaposlenih 945.000 delavcev in delavk. Ti prejemajo letno plačo 607,755.267, ti delavci naredijo blaga v vrednosti skoraj tri tisoč milijonov dolarjev.

* Zagometen umor. V Wiesbadenu je napadel po sedaj še neznani zločinec soproga trgovca z mlekom Schweitzer, jo zadavil in nato obesil. Kot zločincu sumijo nekega mladega neznanega človeka, katerega sta vzel zakonska predkratki na stanovanje, ne da bi ga vprašala za ime.

* Stavka v južni Afriki je razun v Pretoriji in v Durbanu ponehala. Zelzničarji in rudarji so šli skoraj vsi na delo. Voditelji delavcev so razun dveh vsi zaprti. Vlada je odpustila odpoklicane vojake - rezerviste, tako da je sedaj pod orojem še kakih 30.000 mož-

redne vojske. Stroske mobilizacije računajo na približno 5 milijonov mark.

* Blazna mati. V Hrni na Nemškem je zblaznila žena rudarja Žitkovskega. V blaznosti je pograbila svoje 7 tednov staro dete in ga vrgla ob steno. Ko se je prepričala, da je otrok mrtev, je hotela napraviti isto s svojim triletnim sinom. Rešili so otroka sosedje, ki so udri v stanovanje in blazno mater zvezali in odpejali v blaznico.

* Ruski vojni. Minuli teden so aretirali v Krakovem 7 ruskih vojnov. Pri njih so našli nebroj skic in načrtov raznih obmejnih utrd in železniških objektov. Med aretiranci je tudi slušatelj lvovske tehnike vitez pl. Jascynsky. Govore, da so razkrili zelo obsežno vojnsko družbo, ki je bila v zvezi z raznimi častniki, od katerih so izvabili več vojaških tajnosti.

* Žrtev poklica. Na progri pri Herzogenrathu je pritrjeval železniški ključavnica Körver vijke pri menjalu tirov. Pri delu so se mu zataknile med tračnice klešče in v istem času se je približal brzovozni tvorni vlak. Körver je uvidel, da bo skočil vlak s tira, če ne odstrani klešče. Ne oziraje se na nevarnost, je potegnil z vsemi močmi klešče in v jakov, vlak je srečno prepeljal menjalo, toda Körver se ni mogel več umakniti in je prišel pod stroj, ki ga je popolnoma raztrgal.

* K samomoru inženirja Spitzerja na Dunaju, o katerem smo poročali, da je zabarikal v svojem stanovanju, si prerazil žile in se ustrelil, poročajo iz Brna, da je izvršil Spitzer samomor, ko je izvedel o smrti svojega brata v Moravski Ostravi. Tudi njegov brat je umrl nasilne smrti. Našli so ga mrtvega v njegovem stanovanju, in sicer popolnoma slečenega. Dognali so, da je bila zvečer pri njem neka ženska, ki je zapustila šele proti jutru njegovo stanovanje. Stranke so slišale iz njegovega stanovanja glasen preprič in ropot. Policia išče sedaj tisto žensko, ki bo gotovo kaj vedela o celi zadevi.

* Zasačena hotelska tativna. Iz Monakova poročajo sledoč zanimivo vest o dveh hotelskih tativih. V Monakovem je prišel neki bogat Anglež s svojo ženo. Imela sta s sabo dragocenosti, vredne skoraj pol milijona mark. V Monakovem je opazil Anglež, da mu sledita na celi poti dva neznama gospoda, ki nočujeta vedno, če je le mogoče, v istem hotelu kot on. Obvestil je o tem policio, ki je uvedla pri osmisljenih hišno preiskavo. V sobi so našli v nekem zaboru velikansko kačo. Osumljena sta priznala končno, da sta hotela Angleža okrasti. Hotela sta spustiti počni v sobo kačo in medtem, ko bi Angleža pobegnila, izvršiti tativno. Dognali so, da sta zelo nevarna in predzračna hotelska roparia.

* Pohabljenec brez nog, roparski morilec. Pred porotnim sodiščem v Rennesu na Francoskem se je vršila te dni zanimiva obravnava. Obtožen je bil neki pohabljenec, ki je izgubil pri neki železniški nesreči obe nogi. Mož všeče lepo pokojino in živi prav udobno. Navadil se je, da hodi s pomočjo rok in je pri tem tako urenen, da ga marsikar pešec ne doha ja. Poleg tega je izboren plezalec. Ta človek je pristavl neko noč lesto na okno prvega nadstropja in splezal v spalnico svoje sosedne bogate kmetice. Vedel je, da ima žena doma 1300 K denarja. Udril je okno in napadel starko. Ko je misil, da je žena že mrtva, je vzel denar in skočil znotraj na okno. Medtem se je žena zopet osvetila in je začela klicati pomoci. Mož je skočil nazaj in jo zachezel zoper. Medtem so prišli domači in so roparia prijeli. Mož je pri obravnavi vse priznal. Porotniki so ga spoznali krivega in sodišče ga je odsodilo na šest let prisilnega dela v Novi Kaledoniji.

* Iz ljubezni. V Monticellu N. Y. se je 24. decembra l. l. vršil pogreb bivšega pokrajinskega pravnika Melvin H. Coucha. Dobili so ga v njegovem uradu, ki se nahaja v tempeln prostozidarske lože v umirajočem položaju in predno je mogel dospeti zdravnik, ki je bil že mrtev. Ko so žena pokojnega in njegovi prijatelji nekoliko natančnejše preiskali urad, so dobili špansko steno, ki je ločila glavni urad od nekega manjšega urada. V tej sobi so dobili lepo, ponosno ženo, staro kakih 40 let, ki je povedala, da se imenuje Adelaide Brance in da je iz ljubezni do pokojnega bila že 15 let pri njem zaprta. Policia je sprva to ženo prijela, ker jo je sumila, da je v zvezi s smrtno odvetnikom, vendar so jo pozneje spustili, ko je koroner izpovedal, da je odvetnik umrl radi počene srčne žile. Miss Brance je hotela biti navzoča pri pogrebu odvetnika, toda ker je vdova protestirala, se Brance ni udeležila pogreba. Miss Brance je izpovedala slediće: »Zakaj ste tako grozni in mi ne dovolite, da sem navzoča pri pogrebu moža, katerega sem tako srčno ljubila. Ljubila sem ga bolj kot vse življenje. Vedela sem, da je poročen, toda zaklela sem se, da ostanem nje-

gova snžna do njegove smrti. Prvič sem videla Mr. Coucha, ko sem prišla v njegov urad prodajat neko knjigo o življenju admirala Dewey. Takoj ko sem odvetnika zagledala, sem se zaljubila v njega. Postala sem njegova, on je postal moj prijatelj, dokler se nisem začela batiti, da odkrije mojo ljubezen. Tu mi je Mr. Couch poleg svojega urada pripravil majhno stanovanje, kjer sem bila zaprta zadnjih petnajst let, ne da bi kdo kaj vedel o tem. Bila sem stenografinja rajnemu, svetovalka in žena, sploh vse, kar je hotel, sem mu naredila. Zakaj sem tako delala, sama ne vem. Ljudje me bodejo obozili, toda to mene ne briga. Odkar je on umrl, nima svet nobenega veselja več za mene. Vendar upam, da kadar hitro sprevidijo, da nisem kriva smrti pokojnika, odidem iz mesta in si kje poščem delo. Miss Brance je ostala pod policijskim nadzorstvom, ker sumnja, da je ona odvetnika skrivelj umorila, še ni popolnoma razjasnjena.

Telefonska in brzjavna poročila.

Državni zbor.

Dunaj, 20. januarja. Zbornica je danes močno obiskana in poslanici z veliko napetostjo pričakujejo rešitev kritičnega položaja. Pred dnevnim redom je izjavil češki agrarec Stanek, da češki agrarci ne nameravajo preprečiti finančnega načrta marveč zahtevajo njega čim prejšnjo rešitev. Stranke večine so one, ki s svojim dodatnim predlogom zavlačujejo rešitev v sesijo deželnih zborov. Vlada gleda to početje z neodpustno apatijo ter je preložila celo češko-nemško spravna pogajanja. V teh okolnostih češki agrarci ne morejo olajšati vladnim strankam stališča ter zahtevajo, da državni zbor sprejme predlog mešane komisije in potem prekine svoje zborovanje, pa tudi v proračunskega odseku ne pripute češki agrarci nobene seje pred prihodnjim torkom. Nato je zbornica prešla na dnevnini red. Vrši se razprava o kompromisnem predlogu mešane komisije. Prvi je govoril češki agrarec Richter, ki govoriti obstrukcionističen govor.

Dunaj, 20. januarja. Razpoloženje v vladnih strankah je tako, da bi bile rade pripravljene opustiti dodatni predlog, če se najde formula, ki jim omogoči, da se izvije brez blamaze. Ministrski predsednik Stürgkh je izjavil danes dopoldne poslancem, da stoji na stališču kompromisa mešane komisije in da vztraja vlada na tem, da mora zbornica najprej rešiti finančni načrt. Ob pol 2. konferira Stürgkh z voditelji strank večine.

Dunaj, 20. januarja. V konferenci načelnikov strank je ministrski predsednik Stürgkh izjavil: Vlada nima nobenega upanja, da bi gospodska zbornica sprejela kakršnokoli izpreamembro in kompromisu. Zato apelira na stranke večine, da se prilagodijo temu stališču in preklepijo dodatni predlog na ta ali oni način.

Voditelji večine so odgovorili, da morajo poročati svojim klubom in da bodo odgovorili danes popoldne ob 4.

V temenu čeških agrarcev je poslanc Stanek še enkrat naglašal, da zahtevajo češki agrarci, da se dodatni predlog brezpogojno preklepi, da se o celi predlogu vrši še danes glasovanje in da se prihodnja seja parlamenta vrši šele v torskem.

Dunaj, 20. januarja. V trenutku (pol 3.) zborujejo klubi. Med strankami večine vlada razpoloženje opustiti dodatni predlog in se udati. S češkimi agrarci se stranke pogajajo, da bi izpreamenili svojo taktiliko in priustavili: 1. da se reši finančna predloga, 2. da reši zbornica novoletno k penzionemu zavarovanju, 3. da reši službeno pragmatiko za državne učitelje, 4. da reši zakon o podržavljanju okrajinških šolskih nadzornikov in nekatere druge manjše predloge.

Stranke večine so za to, da se vrši prihodnja seja proračunskega odseka v torskem.

Dunaj, 20. januarja. Triumvirat Fink, Gross in Šusteršič je žalostno podlegel. V zbornici gre le za to, da se najde izhod iz agrarnega veta proti nadaljnemu zasedanju državnega zbornika.

Pogajanja v parlamentu. — Pogoji čeških agrarcev. — Brezpogojno zadnje propozicije vlade.

Dunaj, 20. januarja. Pogajanja za končno rešitev finančnega načrta so trajala danes ves popoldne. Zjutraj so imeli načelniki strank konferenco pod predsedstvom barona Puchsa. Razpravljali so o raznih kompromisnih predlogih.

Ob pol 11. je bila oficijsnalna seja načelnikov posamnih strank. Predsedoval je konferenci sam predsednik državnega zbornika dr. Sylvester.

Dr. Urban je stavil predlog, naj se kompromisni predlog mešane komisije vrne finančnemu odseku, ki ga naj formalno tako preuredi, da bo sprejemljiv tako za poslansko, kakor tudi za gospodsko zbornico.

Na konferenci je vprašal dr. Šusteršič češke agrarce, pod katerimi pogoji bi bili pripravljeni ustaviti svojo obstrukcijo v plenumu zbornice, poudarjaje pri tem, da morajo biti iz pogojev izključene vsake politične koncesije. Vodja češke agrarne stranke Stanek je na to vprašanje takoj odgovoril ter stavlje - le pogoje:

1. Dodatni predlog dr. Šusteršiča in dr. Gresa in kompromisnemu mešanemu komisiju naj se preklicuje in zbornica naj sprejme predlog o finančnem načrtu natančno v smislu kompromisnega nasvetu mešane komisije.

2. Vlada naj da zagotovilo, da se bodo že prihodnjo soboto pričela češko-nemška spravna pogajanja.

3. Zbornica naj nadaljuje svoja posvetovanja, oziroma proračunski odsek naj ima seje še prihodnjih torkov.

Vzpričo teh pogojev čeških agrarcev so se pogajanja razbila, nadaljevala pa so se privatno med poslanci. Poslane Kuranda je nasvetoval, naj zbornica enostavno sprejme kompromisni predlog mešane komisije. Za popoldne je ministrski predsednik grof Stürgkh povabil načelnike strank na konferenco, na kateri jim bo naznani nepreklicno zadnje propozicije vlade glede razrešitve parlamentarne krize, tičče se finančnega načrta.

Avstro-ogrsko banko.

Dunaj, 20. januarja. Avstro-ogrsko banko je znižala obrestno mero od 5 $\frac{1}{2}$ % na 5%.

Češko-nemška sprava.

Praga, 20. januarja. Češka državopopravna stranka odklanja sodelovanje pri češko-nemških spravnih konferencah.

Dunaj, 20. januarja. Konferenca vlade s češkimi deželnozborskimi strankami je dolochenja za 26. januarja ob 10. dopoldne. Isti dan ob 4. popoldne se vrši konferenca z nemškimi strankami. Konferenca z veleposlvestvom se vrši v pondeljek, dne 26. januarja ob 4. popoldne.

###

Izpred sodišča.

Obravnavata pri okrožnem sodišču v Novem mestu.

Konec Golijeve afere iz Jarčeve pomijade.

(Važna razsodba.)

Novo mesto, 19. jan.

Pred tukajšnjim okrožnim kot vsklicnim sodiščem se je danes vršila obravnavata o pritožbi državnega pravdništva zoper razsodbo okrajnega sodišča, s katero je bil odvetniški koncipijent Lotrič oproščen od obtožbe zaradi prestopka žaljenja uradne osebe po § 312 k. z., storjenega s tem, da je na znaniem Jarčevem shodu na Muhaberju o vladnem koncipiju Gustavu Goliju izjavil, da Jaze. Na tem nesrečnem shodu je namreč pred Osolnikovo hišo, oziroma pred zborovalnim prostorom prišlo do prerekanja med pristaši obeh strank. Pri tej prilikti se je Lotrič ozirajoč se na Golijevo prejšnjo trditev, da ne ve kakšen shod je to, nasproti zunaj stoečim izrazil, da se je Golija lagal.

To je prišlo drugi dan v časopis, pa Golija ni tožil. Šele ko je pri vsklicni razpravi Pirc-Golija (in to je bilo dva meseca pozneje) neka priča omenila, da je Golijev zastopnik dr. Dermastija to pričevanje vporabil za ovadbo na državno pravdništvo in sicer zaradi žaljenja uradne osebe.

Tožbe zaradi žaljenja časti pa Golija ni vložil. Seveda v tem slednjem slučaju je doposten dokaz resnice, dokim je po § 312 k. z. tak dokaz izključen in bi Lotrič moral biti obsojen, če bi se izkazalo, da je tako hudo obdolžitev izrekel tekom Golijevega uradnega poslovanja, pa naj bi Lotrič imel še tako trdne dokaze v rokah, da je Golija vedoma neresnico govoril.

Že pri prvi inštanci je Lotrič inkrimovalno trditev v polinem obsegu priznal. Ni se postavil na komodno stališče, ki ga je Golija zavzemal v vseh njegovih pravdah zaradi svojega nastopa na obeh takratnih Jarčevih shodih. Golija je vedno vsako svojih dejanj trdovratno tajil in se je (v aferi župana Rosmana) celo skliceval na svojo uradno prisego, tako, da se je moralno njegove žalitve dokazati po 20 pod prisego zasliahanih pričah.

Lotrič je za slučaj, da bi Golija stavljal tudi predlog na kaznovanje zaradi osebnega žaljenja časti, tudi izjavil, da je pripravljen za svojo, res hudo trditev doprnesti tudi dokaz resnice. Do tega pa, kakor rečeno, Golija iz umevnih razlogov ni pustil priti.

Prvo sodišče je Lotriča oprostilo, ker se je po pričah nedvomno dokazalo, da je Lotrič inkrimovalno trditev izrekel pred Osolnikovo hišo napram možem ob času, ko se je Golija nahajal v Osolnikovi sobi, vsek cesar ni podan učin prestopka po § 312 k. z., temveč kvečjemu prestopek navadnega žaljenja časti, glede katerega pa se Golija ni prav nič zanimal.

Državno pravdništvo je zoper to oprostitev vložilo pritožbo, sklicujč se na neko razsodbo najvišjega sodišča, po kateri žaljeni uradni osebi takrat ni treba biti navzoči; zadostuje, da je žalitev bila storjena na kraju, kjer je dotični uradnik imel uradno opraviti.

Obtoženec zagovornik dr. Jelen (pisarna dr. Slanc) pa je zastopal stališče, kakor ga zakon sam navaja. Žalitev bi se morala zgoditi v navzočnosti Golija kot vladnega zastopnika, ki je ob času, ko so se besede izrekeli, na dotičnem mestu kot uradnik ni imel nič opraviti, ker je bil klican samo na zborovanje; to pa se je vršilo v hiši. V tem izrednem, tudi za pravnijo prakso zelo važnem vprašanju je vsklicno sodišče razsodilo tako-le: Vsklic državnega pravdništva zoper oprostilno razsodbo prve inštance se kot neutemeljen zavrne. Razlogi: Sodni dvor se v prvi vrsti sklicuje na stvarno utemeljene razlage prvega sodišča, katerim oziraje se na izvajanja državnega pravdništva še dodaje: Bistven znak prestopka po § 312 k. z. je, da se žalitev zgodi med izvrševanjem uradnega poslovanja dotičnega organa v zvezi s tem poslovanjem, in na način, ki bi utegnil po poslovanje ovirati. Vprašanje je, ali je v tem slučaju tako uradno poslovanje bilo moteno. Ugotovljeno je, da ko se je žalitev zunaj izrekla, je zborovanje notri v sobi že pričelo in da takrat Golija kot vladni organ ni bil zunaj. Lotrič pa je inkrimovalne besede: »Vladni komisar laže, zunaj izrekel in sicer obrnjens s hrbotom proti hiši. Golija pa se je v tem trenotku že nahajjal notri v sobi pri zborovanju. Uvaževati pa je tudi vprašanje, kakšne uradne dolžnosti je Golija takrat imel. Nesporočno je, da je Golija na Muhaberju prišel kot vladni zastopnik za javni shod, ki se je pa vršil v Osolnikovi hiši. Njegovo uradno poslovanje se je to-

rejomejevalo na predpise v okviru zborovalnega zakona. Po tem zakonoma pa ima vladni odposlanec v zmislu § 12. le pravico biti navzoč pri shodu, se morebiti informirati po osebah govornikov in za slučaj, da bi se vršile kake nepostavnosti, shod razpustiti. Za red in mir na shodu pa imajo v zmislu § 11 zbor. zak. skrbeti le reditev, oziroma voditelj shoda. (Hud paper za Golija!) Golija kot vladni komisar je imel v tem slučaju le dolžnost in pravico, da nadzoruje morebitne protipostavnosti. Tu pa ni bil tak povod. Zborovanje se je vršilo v sobi. Omi, ki so bili zunaj pred hišo, niso spadali k zborovanju (kjer je Golija izvrševal svoj uradni posel) saj so ljudje zunaj bili celo izključeni od tega zborovanja. Lotričeve besede torej niso bile v nobeni zvezzi s shodom, niti časovno, niti krajevno, niti so bile zmožne motiti Golija v njegovem poslovanju. Da pa bi se bil pred Osolnikovo hišo na tak način kršil red in mir, da bi bil Golija primoran nastopiti tudi kot policijska oblast, tega se ni trdilo in tudi iz spisov to ne izhaja. Ker torej ni podan učinek prestopka žaljenja uradne osebe po § 312 kaz. zak., je bilo obdolženega Lotriča oprostiti.

Tako se je končala zadnja aféra iz dobe slaboglašnih Jarčevih shodov na Muhaberju in v Novem mestu. Škoda, da se ni pojasnilo, da je bila Lotričeva obdolžitev tudi resnična. Znano je le, da je Golija kratko preje, zunaj na pragu stoeč, sam izjavil, da na zunaj stoeče zborovalec »nima nobene ingerenze«.

In s tem se poslavljamo od našega hudega policijskega šefu g. Golija, žeče mu na njegovem mestu v Ljubljani vso srečo. Visoki deželni vlad pa priporočamo, da gosp. Goliji ne dovoli kakega policijskega mesta v Ljubljani. Naj mu raje da v roke pero in papir ter mu preskrbi mizo v najnotranjih prostorih vladne palače na Beiweisovih cestih, kjer bo nemara še kaj dobrega storil za kranjsko deželo. — Amen.

Gospodarstvo.

Tekmovanje v Srbiji. Zanimivo je opazovati, kako se poganjajo velike države, da bi priše v dobre gospodarske zveze s Srbijo. Do balkanske vojske je dominiral v Srbiji francoski kapital in cesar ni Srbija importirala iz Avstrije, to je importira iz Francije. Potrebščine za vojašto in za železnice je vse dobivala iz Francije. Poleg francoskega kapitala je najbolj deloval v Srbiji belgijski kapital. Zdaj pa vidimo, da se je začelo v Srbiji pravo tekmovanje med Francijo, Belgijo, Nemčijo in Angleško. Zlasti se trudi Nemčija, da bi se gospodarsko usidrala v Srbiji in izpodrinila Avstrijo iz njenih pozicij. Bivši nemški konzul v Belgradu, dr. Schlieben, ki je bil odstavljen, ker je deloval proti avstrijskemu uvozu, a je ostal na Srbskem, je storil mnogo, da je Nemčija pridobila nekaj tal v Srbiji. Nemčija se zelo trudi, da bi v Srbiji dobila trg za svoje industrijske izdelke, trudi se pa tudi, da bi postal upnik Srbije. Zdaj sta dve veliki banki iz Nemčije ustavovili svoji filialki v Srbiji; kar je srbska vlada dovolila tema dvema bankama iz Nemčije, to je malo poprej odrekla velikemu avstrijskemu finančnemu konsorciju. Nemčija je zdaj dosegla nov uspeh. Srbska vlada je dala koncesijo za trasiranje železnice Skoplje - Bitoli nekemu konsorciju iz Nemčije in istotako je neki konsorcij iz Nemčije dobil vse ribštvo na ohridskem jezeru, Avstrijski interesenti še v poštev niso prišli. Francija in Anglia seveda ne marata zaostati za Nemčijo. Angleško zunanje ministrstvo je naravnost interveniralo pri srbski vladni, naj odda zdrabno železnice Skoplje - Bitoli angleškemu konsorciju. Naravno je, da bo Srbija dajala zaslужke le tistim, ki so pripravljeni jo financijsko podpirati. Nemški listi računajo, da rabi Srbija za zgradbo železnic in druge naprave okroglo milijardo frankov razen tistih 250 milijonov, ki jih dobi na Francoskem. In nemški listi že piše-

jo, naj posodijo Nemčija, Francija in Angleška skupno ta denar in naj se zaslужke med seboj razdele; vsaka država naj dobi toliko javnih del, kolikor posodi denarja. To ni samo velikega gospodarskega pomena, nego ima tudi svojo politično važnost. Čim večji je finančni interes Francije, Nemčije in Angleške, toliko izdatnejše bodo Srbijo tudi politično podpirali.

Listnica uredništva.

Gosp. Franjo Pirc, časnikar v Kandiji: Potrijemo, da niste v nobeni zvezi s slobotno notico »Slovenskega Naroda« glede Ogrizka.

Finančni odsek**III. slovenski vsesokolski zlet v Ljubljani leta 1914.**

vabi sodelujoče brate k redni seji, ki se vrši jutri v sredo, dne 21. t. m. ob 8. zvečer v zvezni sobi v »Narodnem domu«.

Na zdar!

Načelstvo.**Umrli so v Ljubljani:**

V deželnih bolnicah:
Dne 16. januarja: Josip Krištof, kovač, 41 let.

Današnji list obsega 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
dr. Vladimir Ravnihar, drž. poslanec.
Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Dober tek

je in ostane glavna stvar. Kdor pa nima slasti, naj seže po Scottovi emulziji iz ribjega olja, ki se že desetletja obnašala za tak pospešujoče krepilo. Nasproti navadnemu ribjemu olju je Scottova emulzija slastna in tako lahko prebavna da to preiskušeno krepilo lahko brez truda zavživamo. Scottova emulzija iz ribjega olja začne telo krepiti in ob enem zbuditi naravno poželjenje po hrani tako, da navadno hrano jemo s slastjo in dobimo novega poguma in veselje do življenja.

Otrokom in odraslim samo iz najčistejših sestavin napravljena Scottova emulzija iz ribjega olja vselej, po leti in pozimi, izbrno služi za okrepitev.

Cena originalni steklenici 2 K 50 v. Dobiva se po vseh lekarinah. Proti vročilatvi 50 v. po vsemnini znamkah dobite od tvrdke SCOTT & BOWNE, d. o. o. na Dunaju VII sklicuje se na naš list, enkratno vpoljujatev poštu.

All veliko sedite? Sedežne po ložke iz nalašči v ta namen pripravljene klobučevine popolnoma zabranijo odrgnenje in ono nevšečno svetlikanje hlač in kril. Prijetno, udobno in zdravo sedenje! Pozor trpni na hemoroidah! Prospekt pošlje na zahtevo: Anton Obreza, tapetnik v Ljubljani, Selenburgova ulica št. 1. (3578)

Veselo dejstvo je vedno rast po rabe čaja tudi pri nas. Saj še ni dolgo, ko so celo v boljih rodbinah pri naši čaji na mizo samo takrat, kadar so bili povabljeni gosti. Dandas ne pa že skoro vsakdo razume velike higienične prednosti uživanja čaja. Posebno priljubljen je ruski čaj, znamka K. & C. Popov. Ta staroznačna tvrdka je zvesta svojim principom, spravljati na trg samo izbrane in strokovnjaško sestavljene čajne zmesi. »Popova čaj« se dobiva samo v originalnih zavitkih od 1/2 ruskega funta naprej po vseh boljših trgovinah z živili. Tam se dobivajo tudi brošure s popisom za pripravljanje finega čaja.

DVE ČRKI

morite vedno menovati,
abo želite piti p svih
ruski svetovnornani
K & C Popov-čaj. Eden
postus dočka njegovo
dobjoto

V Celju

v sredini mesta se predra hiša i veliko dejavnico za obrtnike pri pravno.

Več pove M. Wratschko v Graden, Tegetthoffgasse 14.

s dobrimi izpričevali, išče službo k samostojnemu gospodu.

Naslov pove upravnštvo »Slov. Naroda«.

233

Gostilna

kjer ostajajo tuji, v sredini mesta Maribora

se tako prodaja.

Denarja je treba 30.000 K.

Samo resnim kupcem samim daje pojasnila g. Scherler v Mariboru.

SIR

zelo fin, polnomosten, kakor tudi skuta se dobri najceneje

v mlekarni Ivan Viðmar Crni vrh nad Idrijo.

V sredini zelo prometnega industrijskega trga se oda

Istotam je tudi manjši lokal za drugo obrt.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Naroda« pod šifro »51/237«.

237

Istotam je tudi manjši lokal za drugo obrt.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Naroda« pod šifro »51/237«.

237

Istotam je tudi manjši lokal za drugo obrt.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Naroda« pod šifro »51/237«.

237

Istotam je tudi manjši lokal za drugo obrt.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Naroda« pod šifro »51/237«.

237

Istotam je tudi manjši lokal za drugo obrt.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Naroda« pod šifro »51/237«.

237

Istotam je tudi manjši lokal za drugo obrt.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Naroda« pod šifro »51/237«.

237

Istotam je tudi manjši lokal za drugo obrt.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Naroda« pod šifro »51/237«.

237

Istotam je tudi manjši lokal za drugo obrt.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Naroda« pod šifro »51/237«.

237

Istotam je tudi manjši lokal za drugo obrt.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Naroda« pod šifro »51/237«.

237

C. kr.
kmetijska družba
krnajska v Ljubljani
(ustanovljena leta 1767)

je najstarejši kmetijski zastop v Avstriji, ki nudi svojim udom največje ugodnosti, ne da bi udje imeli kakšne druge denarne obveznosti, kakor da plačajo na leto 4 K udine. Udje prejemajo družbeno glasilo "Kmetovaca" zastonj.

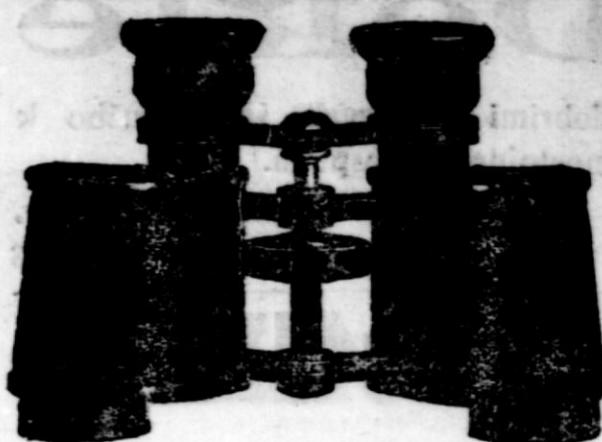
"Kmetovaca"
s prilogo
"Konjavec"
in
"Sporodnik"
(XXXI. letnik)

je najstarejši, najobliknejši in bogato s podobami opremljen kmetijski list v slovenskem jeziku, ki ne sme manjkat v nobeni slovenski kmetijski hiši, kjer jim je kaj mar za gospodarski napredok. Izhaže v obsegu dveh pol po dvačrat na mesec. Naravnina je 4 K na leto. Za ude kranjske kmetijske družbe zastonj.

Posemne številke zastonj na ogled. 4744

Gospo-
darske
potreb-
ščine,

kakor sadno drevje, semena, umetna gnojila, močna krmila itd., dobivajo udje c. kr. kmetijske družbe v najboljši kakovosti, z zajamčeno vsebino po najnižjih cenah ter je :: :: vsaka prevara izključena. :: ::

Priporoča se kot strokovnjak

K. JURMAN

optik - specialist, optični zavod z električnim obratom.

Bodite previdni pri nakupu očal, ker le specialist vam lahko določi pravilno očala in Vas strokovnjaško postreže.

Nova stekla za daleč in bližino,
važno za dalekovidne.

Krađniško hranilno društvo v Gračcu

R. Z. Z. G. Z.

Otvoritev XVI. sekcije

pričenjajoče se s 1. januarjem 1914. Deleži po 200 K se plačajo v 60 mestnih obrokih po 4 K = 180 K, kar da z dobičkovnim prebitkom 6% obresti. Deleži se precej lahko obremene s prednjimi, od katerih se plačujejo stalne 6% obresti.

Hranilne vloge se obrestujejo dnevno po

5% od zneskov nad 1000 krov ob 60- 5 1 0 od zneskov nad 2000 krov ob 90- 5 1 0
dnevni odpovedi: 5 4 0 dnevni odpovedi: 5 2 0

Obresti se polletno pristejava glavnici. Pri vlogah preko 10.000 K se morejo dvigati obresti četrtečno. Nič rentnega davka. Vložne knjižice se sprejemajo v shrambo. Razvidi in položitve brezplačno. Stanje vlog: X 5,350.000. Jamstvo zadružnih deležev: X 6,500.000. Reservni fondi in vrednostni papirji: X 575.000.

Josip Kosem v Ljubljani, Krakovski nasip št. 22,
vsak ponedeljek, sredo in petek med 1/2 3. in 1/2 4. uro popoldne.

Eden do dva smestna
elektromonterja

za hišno instalacijo se sprejmeta takoj. 283

Vprašanja na Avst Ganzovo elektr. dr., montažno voštvo Vevče, pošta D. M. v Polju na Kranjskem

Greh in smeh ...

Zabeljene in osoljene kratkočasnice.

Brez dovoljenja knezoškofijškega ordinarijata izdal Tinček Hudaklin.

"Cena 1 kruna, s pošto 1 kruna 10 vinarjev."

Narodna knjigarna v Ljubljani, Prešernova ul. 7.

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izvleček iz voznega reda.

Veljaven od 1. maja 1913.

Postaja: Ljubljana župni kolodvor.

Odhod.

6-54 zjutraj. Osebni vlak na Krani, Tržič, Jesenice, Gorico, Trst, Trbiž, Beljak, Franzenfeste, Celovec, St. Vid ob Glini, Dunaj.

7-32 zjutraj. Osebni vlak na Grosuplje, Kočevje, Trebnje, St. Janž, Rudolfov, Straža - Toplice

9-09 dopoldne. Osebni vlak na Kranj, Jesenice, (z vzevo na brzovlak na Beljak, Inomost, Solnograd, Monakovo, Köln, Celovec, Linc, Dunaj, Prago, Draždane, Berlin.) (direktni voz Reka-Opatija-Solnograd.)

11-30 dopoldne. Osebni vlak na Kranj, Tržič, Jesenice, Gorico, Trst, Trbiž, Beljak, Franzenfeste, Solnograd, Celovec, Dunaj.

1-20 popoldne. Osebni vlak na Škofjo Loko, Kranj, Radovljico, Jesenice. (Zabavni vlak, vozi samo ob nedeljah in praznikih).

1-30 popoldne. Osebni vlak na Grosuplje, Kočevje, Trebnje St. Janž, Rudolfov, Straža - Toplice

3-40 popoldne. Osebni vlak na Kranj, Tržič, Jesenice, Gorico, Trst, Trbiž, Beljak, Franzenfeste, Celovec.

6-35 zvečer. Osebni vlak na Kranj, Tržič, Jesenice, Trbiž. Na Jesenicah zveza na brzovlak na Beljak, Inomost, Solnograd, Monakovo, Vlissingen, (London), Celovec, Linc, Dunaj

7-48 zvečer. Osebni vlak, na Grosuplje, Kočevje, Trebnje, St. Janž, Rudolfov.

10-01 po noči. Osebni vlak na Kranj, Jesenice, Gorico, Trst. Na Jesenicah zveza na brzovlak na Beljak, Franzenfeste, Inomost, Solnograd, Monakovo, Linc, Prago, Draždane, Berlin

Prilog.

7-25 zjutraj. Osebni vlak iz Trsta, Gorice, Jesenice, z vzevo na brzovlak iz Berlin.

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

J. POGAČNIK

Zaloga pohištva in mizarstvo. Ljubljana, Marije Težajeviškega blaga. rezije c. II (Rolizej). 136

Zaloga spalnih ter jedilnih sob v različnih : najnovejših slogih. :

Zaloga otomanov, di- :: vanov, žimnic :: in otroških vozičkov.

Spalnica v amerikanskem orehu 350 kron.

Obstoječa: 2 dvoravnati omarji, 2 postelji, 2 nočni omarici, 1 umivalnik z marmor. ploščo in ogledalom.

Vsaki dan

otrdi to prepričanje:

nežno vonjavo, istotako fini okus, — polno zlatorujavo barvo da naši kavi edino le dobroznanji, izkušeni z grebški

"kavin pridatek pravi :Franck:" s tovarniško znamko "kavin mlinc".

emp. 120/25.664

Fotografske aparate

kakor tudi vse to siroko spadajoče potrebščine ima v zalogni 2387 fotomanufaktura in drogerija

„Adrija“

oblastveno koncesjonirana prodaja strupov v Ljubljani, Selenburgova ulica 5. Temnica na razpolago. Zunanja naročila z obratno pošto. — Zahtevajte ceneke.

Mednarodna spedition, spedition in zacarinanje vsake vrste, prevaževanje blaga, skladišča, kleti. Prosta skladišča za redni užitini podvržena blaga. Najmodernejše opremljeno podjetje za solitve in prevažanje pokljuščev v mestu in na vse strani s patentiranimi pohištvenimi vozmi. — Shranjevanje pohištva in blaga v suhih posebnih skladisčih. Omotanje itd. — Speditioni urad, generalni zastop in prodaja voznih listov:

„DALMATIE“ delniške parobrodne družbe v Trstu.

Brzovozne proge Trst-Benetke in obratno, ter Trst Ancona parobrodne družbe D. Tripovich & Co., Trst Avstrijskega Lloyda. Cunard-Line za I. in II. razred. Narocila sprejema tudi blagovni oddelki Jadrske banke.

Zmerne cene.

3237

Točna postrežba.

„BALKAN“

trgovska, spedičijska in komisija delniška družba.

Podružnica: Ljubljana, Dunajska cesta št. 33.

Centrala: TRST.

*

Telefon št. 100.